

En Københavnertur anno 1946

Som treårig var jeg med på en tur til København i 1946, noget fra turen kan jeg huske, og noget har jeg fået fortalt.

Det var sommeren 1946, min mors familie boede alle i Salling på nær min moster Olga, hun boede i København eller nærmere betegnet Lyngby sammen med sin mand og børn.

Min moster Olga og hendes mand Christian havde fået barn nr. tre i marts måned, og han skulle selvfølgelig døbes. Hele familien blev inviteret til barnedåb, og jeg tror vi drog ni voksne og fem børn af sted mod København. Vi skulle selvfølgelig med tog, for der var ingen i familien, der havde bil i 1946. Det var en meget lang togtur, men vi havde nogle gode madpakker med, så lidt af tiden gik jo med at spise. Så langt omlænge kom vi til storebæltsfærgen, et kæmpestort skib set med en tre årigs øjne, jeg havde jo kun set en robåd i før. Og tænk – toget kunne køre ind i maven på skibet. Efter sejlturen fortsatte togturen mod København og Lyngby, godt trætte ankom vi til bestemmelsesstedet, dengang var en tur fra Jylland til København en heldagstur.

Næste formiddag inden vi skulle i kirken, havde alle travlt, så der var vist ikke nogen, der holdt øje med os børn, men lige pludselig skreg jeg, som om mit liv havde ende, og min moster og mor kom springende, de troede jeg var kommet meget alvorligt til skade, men hvad så de? Det var bare min storebror og fætter, der løb efter mig med min mosters sølvkræm, sådan nogle møgunger, jeg var frygtelig bange.

Jeg har senere hørt, at det var en rigtig god barnedåb. Det gik vist lystigt til ved frokosten, det var især mændene der morede sig, når de senere fortalte om det, men det husker jeg ikke noget om.

Når nu familien var kommet til København, skulle der jo ske noget, så mændene drog til Bellahøj Dyrskuet, de gik fra Lyngby og derud, det var vist en anselig tur, de var også trætte, da de kom hjem, men om det var gåturen eller øllene, der gjorde dem trætte, ved jeg ikke.

Vi drog også alle ud på Bakken, hvor vi børn fik lov til at køre i karrusel, jeg fik lov at sidde på en hest, jeg var meget stolt, tænk jeg kunne ride selv.

Den københavnertur er det længst tilbage jeg kan huske, det har jo også været en enorm begivenhed, så kort tid efter krigen. Under krigen rejste men jo næsten ikke. Det var mine forældres eneste tur til København, selv om de først døde i 1993 og 1995. De var måske kommet derover igen, hvis ikke min moster og onkel kort tid efter flyttede til Jylland.

Min egen erindring er kun toget, færgen, sølvkræven og karruselturen, men jeg fyldte jo også kun tre år den sommer.

Hanne Lauritsen